

Datum van
inontvangstneming

:

08/08/2022

Zaak C-436/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

1 juli 2022

Verwijzende rechter:

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Sala de lo Contencioso-Administrativo de Valladolid – Sección Primera (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 juni 2022

Verzoekende partij:

Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

Verwerende partij:

Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

„Milieu – Instandhouding van natuurlijke habitats en van wilde flora en fauna – Richtlijn 92/43/EEG – Stelsel van strikte bescherming van diersoorten – Bijlage V – Canis lupus (wolf) – Regionaal plan voor de exploitatie van wolven in jachtgebieden – Beoordeling van de staat van instandhouding van de populaties van de betrokken soort”

Bestuursrechtelijk beroep ingesteld bij de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (hoogste rechterlijke instantie van de autonome regio Castilië en León), waarbij de Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) [vereniging voor de instandhouding en de studie van de Iberische wolf (ASCEL), hierna: „verzoekster”] de vernietiging vordert van het besluit van 9 oktober 2019 van de Dirección General del Patrimonio Natural y Política Forestal (de la Junta de Castilla y León) [directoraat-generaal voor natuurlijk erfgoed en bosbeleid (van

de regionale regering van Castilië en León)] houdende goedkeuring van het Plan de aprovechamientos comarcales de lobo en los terrenos cinegéticos situados al norte del Río Duero en Castilla y León para las temporadas 2019/2020, 2020/2021 y 2021/2022 [plan voor de lokale exploitatie van wolven in de jachtgebieden ten noorden van de rivier de Duero in Castilië en León voor de seizoenen 2019/2020, 2020/2021 en 2021/2022 (hierna: „bestreden besluit” en „plan voor de exploitatie van jachtgebieden”)], met als verweerster de Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León (bestuur van de autonome regio Castilië en León) (hierna: „verweerster”)

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Verzoek om een prejudiciële beslissing – Artikel 267 VWEU – Verenigbaarheid van nationale regelgeving met richtlijn 92/43/EEG

Uitlegging van artikel 2, lid 2, alsook van de artikelen 4, 11, 12, 14, 16 en 17 van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (hierna ook: „habitatrichtlijn”)

Prejudiciële vragen

In aanmerking genomen dat elke maatregel die een lidstaat op grond van de habitatrichtlijn neemt, overeenkomstig artikel 2, lid 2, daarvan moet beogen om diersoorten van communautair belang, zoals de wolf (*lupus canis*), in een gunstige staat van instandhouding te behouden of te herstellen:

- 1) Verzetten artikel 2, lid 2, en de artikelen 4, 11, 12, 14, 16 en 17 van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna zich ertegen dat een regionale wet (wet 4/1996 van 12 juli 1996 betreffende de jacht in Castilië en León en vervolgens wet 4/2021 van 1 juli 2021 betreffende de jacht en het duurzame beheer van de jachtbestanden in Castilië en León) de wolf verklaart tot een soort waarop mag worden gejaagd en bijgevolg de lokale exploitatie van wolven in jachtgebieden tijdens de seizoenen 2019/2020, 2020/2021 en 2021/2022 toestaat, terwijl de staat van instandhouding van deze soort „ongunstig – ontoereikend” is volgens het verslag over de zesjarige periode 2013-2018 dat Spanje in 2019 bij de Europese Commissie heeft ingediend, hetgeen voor de staat (de lidstaat, artikel 4 van de habitatrichtlijn) aanleiding is geweest om alle Spaanse wolvenpopulaties op te nemen in de lijst van in het wild levende diersoorten waarvoor een speciale beschermingsregeling geldt en in de Spaanse catalogus van bedreigde diersoorten, zodat ook de ten noorden van de Duero gelegen populaties strikt worden beschermd?
- 2) Is het verenigbaar met deze doelstelling om de wolf een verschillende bescherming te verlenen naargelang hij ten noorden of ten zuiden van de rivier de Duero wordt aangetroffen, gelet op i) het feit dat dit onderscheid

momenteel wetenschappelijk niet opportuun wordt geacht, ii) het feit dat de staat van instandhouding van de wolf in de drie gebieden waar hij in Spanje voorkomt, namelijk de alpiene regio, de Atlantische regio en de mediterrane regio, in de periode 2013-2018 als ongunstig is beoordeeld, iii) het feit dat het gaat om een strikt beschermde soort in nagenoeg alle lidstaten, met name ook in Portugal, waarmee Spanje een gebied deelt, en iv) de rechtspraak van het Hof inzake het natuurlijke verspreidingsgebied en de territoriale ruimte waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de staat van instandhouding van de soort, waarbij het meer in overeenstemming met de habitatrichtlijn zou zijn – zonder artikel 2, lid 3, uit het oog te verliezen – om de wolf op te nemen in de bijlagen II en IV bij de richtlijn zonder onderscheid te maken tussen het noorden en het zuiden van de Duero, zodat het slechts toegestaan zou zijn om de wolf te vangen en te doden wanneer er geen andere bevredigende oplossing bestaat in de zin van artikel 16 en met inachtneming van de daarin vermelde vereisten?

Indien het onderscheid wel gerechtvaardigd blijkt te zijn:

- 3) Omvat de term „exploitatie” in artikel 14 van de richtlijn ook het gebruik voor de jacht en mag er dus op deze soort worden gejaagd, gelet op het bijzondere belang ervan (in andere territoriale gebieden wordt de wolf als prioritair aangeduid), in aanmerking genomen dat de jacht op deze soort tot nu toe is toegestaan en de toestand ervan in de periode 2013-2018 ongunstig is bevonden?
- 4) Staat artikel 14 van de richtlijn in de weg aan de wettelijke erkenning van de wolf ten noorden van de Duero als soort waarop mag worden gejaagd (artikel 7 en bijlage I bij wet 4/1996 van 12 juli 1996 betreffende de jacht in Castilië en León en artikel 6 van en bijlage I bij wet 4/2021 van 1 juli 2021 betreffende de jacht en het duurzame beheer van de jachtbestanden in Castilië en León) en aan de goedkeuring van een plan voor de lokale exploitatie van wolven in de jachtgebieden ten noorden van de rivier de Duero voor de seizoenen 2019/2020, 2020/2021 en 2021/2022, zonder enige informatie op basis waarvan kan worden nagegaan of het in artikel 11 van de richtlijn bedoelde toezicht plaats heeft gevonden, zonder telling sinds 2012-2013 en zonder dat er in het dossier sprake is van voldoende objectieve, wetenschappelijke en actuele informatie over de situatie van de wolf op basis waarvan het plan voor lokale exploitatie is opgesteld, terwijl in de periode 2013-2018 in de drie gebieden waar de wolf in Spanje voorkomt, namelijk de alpiene regio, de Atlantische regio en de mediterrane regio, de staat van instandhouding van de wolf als ongunstig wordt beoordeeld?
- 5) Zijn op grond van de artikelen 4, 11 en 17 van de habitatrichtlijn de verslagen die in aanmerking moeten worden genomen om de staat van instandhouding van de wolf te bepalen (huidig werkelijk populatieniveau, huidige geografische verspreiding, voortplantingsindex, enz.) die welke om de zes jaar door de lidstaat worden opgesteld, of indien nodig op kortere

termijn via een wetenschappelijk comité zoals het bij koninklijk besluit 139/2011 opgerichte comité, rekening houdend met het feit dat de populaties voorkomen op het grondgebied van verschillende autonome regio's en met de noodzaak om de evaluatie van de maatregelen met betrekking tot een lokale populatie „op grotere schaal” uit te voeren, zoals is aangegeven in het arrest van het Hof van 10 oktober 2019 in zaak C-674/17?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Habitatrichtlijn: artikel 1, onder a), b), f), g) i), ii), iii) en iv), h), i), j) en k), artikel 2, artikel 4, lid 1, de artikelen 11, 12 en 14, artikel 16, lid 1, en artikel 17, alsmede de bijlagen II, IV en V

Arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 10 oktober 2019, C-674/17, en 11 juni 2020, C-88/19

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Nationale regeling

Bij artikel 56 van Ley 42/2007 del Patrimonio Natural y de la Biodiversidad (wet op het natuurlijk erfgoed en biodiversiteit) van 13 december 2007 wordt de lijst van wilde soorten waarvoor een speciaal beschermingsregime geldt ingesteld, waarin soorten, ondersoorten en populaties worden opgenomen die bijzondere aandacht en bescherming verdienen wegens hun wetenschappelijke, ecologische of culturele waarde, hun uniciteit, zeldzaamheid of de mate van bedreiging, alsmede de soorten die als beschermd zijn opgenomen in de bijlagen bij de richtlijnen en de door Spanje geratificeerde internationale verdragen. Artikel 65, lid 1, van deze wet bepaalt dat de jacht en de visserij in de binnenwateren slechts mogen worden uitgeoefend op de door de autonome regio's vastgestelde soorten en in geen geval betrekking mogen hebben op soorten die zijn opgenomen in de lijst van wilde soorten waarvoor een speciaal beschermingsregime geldt.

In 2021 heeft het Ministerio de Transición Ecológica y Reto Demográfico (ministerie van ecologische overgang en demografische uitdaging) Orden (besluit) TED/980/2021 van 20 september 2021 aangenomen, dat de bijlage van Real Decreto (koninklijk besluit) 139/2011 van 4 februari 2011 wijzigt voor de ontwikkeling van de lijst van wilde soorten waarvoor een speciaal beschermingsregime geldt en de Spaanse catalogus van bedreigde soorten. Bij dit besluit werden alle Spaanse wolvenpopulaties in deze lijst opgenomen. Het besluit bevat een eerste aanvullende bepaling inzake de verenigbaarheid met de tot dusver geldende maatregelen, waarin in lid 2 wordt bepaald dat het is toegestaan om maatregelen tot verwijdering en vangst van exemplaren te nemen indien daarvoor door de bevoegde autoriteit van de autonome regio een vergunning is verleend, op voorwaarde dat zij voldoen aan de criteria dat: a) is aangetoond dat er geen andere

bevredigende oplossing bestaat om de veestapel te beschermen; b) op grond van de beste beschikbare kennis is aangetoond dat de maatregel tot verwijdering en vangst van exemplaren geen nadelige gevolgen heeft voor de gunstige staat van instandhouding van de soort, en c) het bestaan van aanzienlijke schade aan de veestapel op de betrokken bedrijven wordt aangetoond, rekening houdend met het terugkerende en aanzienlijke karakter ervan. Artikel 9 van dit besluit bevat bepalingen betreffende de periodieke evaluatie en de specifieke controle door de autonome regio's van de in de lijst opgenomen soorten.

Regeling van de autonome regio Castilië en León

Ley 4/1996 de Caza de Castilla y León (wet op de jacht in Castilië en León) van 12 juli 1996, die thans is ingetrokken maar van kracht was toen het plan voor de exploitatie van jachtgebieden werd goedgekeurd, bepaalde in artikel 7 dat de in bijlage I bij deze wet omschreven soorten als voor de jacht bestemd worden beschouwd. Bijlage I omvat de wolf ten noorden van de rivier de Duero.

Momenteel is Ley 4/2021 de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León (wet 4/2021 betreffende de jacht en het duurzame beheer van de jachtbestanden van Castilië en León) van 1 juli 2021 van kracht. Artikel 6 van die wet bepaalt dat de jacht alleen mag worden beoefend op wildsoorten en dat de in bijlage I vermelde soorten als wildsoorten worden beschouwd. In bijlage I is de „wolf (Canis lupus): ten noorden van de rivier de Duero” opgenomen als een soort van groot wild. Deze wet bevat ook bepalingen betreffende de uitsluiting uit bijlage I van soorten waarvoor een of andere vorm van bescherming geldt krachtens basiswetgeving van de rijksoverheid die een verbod op de jacht op deze soorten inhoudt, of wanneer een dergelijke uitsluiting noodzakelijk wordt geacht om hun instandhouding afdoende te garanderen. Krachtens deze wet kunnen ook soorten die als wildsoorten zijn aangemerkt, tijdelijk van de jacht worden uitgesloten, wanneer dat noodzakelijk is om de instandhouding ervan afdoende te waarborgen. Artikel 38 van deze wet bepaalt dat voor elke vorm van wolvenjacht een vergunning is vereist van het departement van de regionale regering dat bevoegd is op het gebied van aangelegenheden betreffende de jacht (hoogste bevoegde autoriteit op het grondgebied van Castilië en León) en dat de waarde van een stuk wolvenwild (Canis lupus) is beraamd op 6 000 EUR.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 De rivier de Duero stroomt 572 kilometer lang door de autonome regio Castilië en León voordat zij Portugal binnenstroomt en in Porto uitmondt.
- 2 De wolf is een soort van communautair belang in de zin van artikel 1, onder g), punt i), van de habitatrichtlijn en is derhalve een prioritaire soort op vrijwel het gehele grondgebied dat door de richtlijn wordt bestreken. De wolf is opgenomen in bijlage II (als een soort van communautair belang voor de instandhouding waarvan aanwijzing van speciale beschermingszones vereist is) en bijlage IV (als

een soort van communautair belang die strikt moet worden beschermd), met uitzondering van de Spaanse populaties ten noorden van de Duero in Spanje, die zijn opgenomen in bijlage V (als diersoort van communautair belang waarvoor het onttrekken aan de natuur en de exploitatie aan beheersmaatregelen kunnen worden onderworpen).

- 3 Na de voorgeschreven bezwaarprocedure te hebben doorlopen heeft verzoekster op 17 februari 2020 bij de verwijzende bestuursrechter beroep ingesteld tegen het bestreden besluit, waarbij zij de vernietiging ervan heeft gevorderd, alsmede vergoeding van de schade die in elk van de seizoenen aan de in het wild levende dieren is toegebracht.
- 4 Volgens het onderdeel „Achtergrond” is het plan voor de exploitatie van jachtgebieden gebaseerd op een regionale wolventelling uit 2012 en 2013, op een nationale telling die tussen 2012 en 2014 is uitgevoerd, en op jaarlijkse monitoringverslagen die minder inspanningen op het gebied van prospectie en monitoring vergen dan die welke nodig zijn om een telling uit te voeren. In het onderdeel „Methodologie” van het plan staat dat het aantal wolven ten noorden van de rivier de Duero in Castilië en León vóór de jacht, op basis van de beschikbare gegevens en met toepassing van verschillende factoren, wordt geraamd op 1 051 individuen. Het plan verdeelt het grondgebied van Castilië en León ten noorden van de rivier de Duero waar wolven voorkomen in 28 districten en berekent de dichtheid van de wolven in elk van die districten, deelt ze in naar hoge, lage of gemiddelde dichtheid en kent aan de districten een gebruikspercentage voor jachtdoeleinden toe dat in overeenstemming is met die dichtheid. De conclusie luidt dat een jaarlijkse sterfte van meer dan 35 % zou leiden tot een achteruitgang van de populatie van de soort.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 5 Verzoekster stelt dat de staat van instandhouding van de wolvenpopulatie in Castilië en León (en in Spanje in zijn geheel) volgens het laatste verslag van het Europees Milieuagentschap (EEA) voor de zesjarige periode 2013-2018 ongunstig en ontoereikend is in de twee biogeografische bioregio's (Atlantische Oceaan en Middellandse Zee) die Castilië en León betreffen. Zij voegt eraan toe dat het plan voor de exploitatie van jachtgebieden is goedgekeurd zonder dat in het goedkeuringsdossier een motivering is opgenomen en dat de enige geldige tellingen geen bevolkingstoename te zien geven. Zij bekritiseert het plan omdat het een verkeerde voorstelling geeft van de drie factoren die het (getalsmatig) mogelijk maken het aantal te doden wolven te bereiken: het aantal groepen, het aantal individuen per groep, en het percentage van de populatie dat structureel kan worden gedood zonder dat dit op lange termijn overlevingsproblemen oplevert.
- 6 Tot staving van haar stellingen verwijst verzoekster naar het advies van het Comité Científico del Ministerio para la Transición Ecológica (wetenschappelijk comité van het ministerie van ecologische transitie) van 25 februari 2020, een

adviesorgaan op staatsniveau, dat ondubbelzinnig en unaniem aanbeveelt om de gehele Spaanse wolvenpopulatie (met inbegrip van die van Castilië en León ten noorden van de Duero) toe te voegen aan de lijst van wilde soorten waarvoor een speciaal beschermingsregime geldt.

- 7 Ten slotte betoogt verzoekster dat het plan voor de exploitatie van jachtgebieden in strijd is met het Verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa, ondertekend te Bern op 19 september 1979, en met de habitatrichtlijn, aangezien zowel het onttrekken van exemplaren van de soort *Canis lupus* ten noorden van de Duero als de exploitatie ervan afhankelijk zijn gesteld van de voorwaarde dat deze „noodzakelijk” worden geacht, alsmede dat een gunstige staat van instandhouding is gewaarborgd (artikel 14), dat het in artikel 11 van die richtlijn bedoelde toezicht op de staat van instandhouding is verricht, en dat er geen andere bevredigende oplossing bestaat, waarbij er geen afbreuk mag worden gedaan aan het laten voortbestaan van de populaties van de soort in een gunstige staat van instandhouding (artikel 16). Volgens verzoekster voldoet bovengenoemd plan niet aan deze voorwaarden.
- 8 Verweerster, het bestuur van de autonome regio Castilië en León, betoogt dat het plan voor de exploitatie van jachtgebieden is opgesteld in overeenstemming met zowel de basiswetgeving van de rijksoverheid, in welk verband het wet 42/2007 op het natuurlijk erfgoed en biodiversiteit aanhaalt, als de regionale wetgeving (wet 4/1996 betreffende de jacht in Castilië en León) van 12 juli 1996, die de wolf ten noorden van de rivier de Duero de status van wildsoort waarop mag worden gejaagd toekent.
- 9 Verweerster betoogt dat het enkele feit dat wetenschappelijke studies of rapporten ontbreken, zoals door verzoekster wordt aangevoerd, niet kan worden beschouwd als een grond voor nietigverklaring van het plan voor de exploitatie van jachtgebieden. Zij verwijst in dit verband naar een aantal arresten van de Tribunal Supremo (hoogste rechterlijke instantie). Voorts verklaart zij dat het plan is opgesteld op basis van de beste en meest recente wetenschappelijke en technische gegevens over de situatie van de soort in Castilië en León en dat het niet in strijd is met het Verdrag van Bern of met de habitatrichtlijn, omdat de wolf ten noorden van de rivier de Duero een soort van communautair belang is waarvan het onttrekken aan de natuur en de exploitatie het voorwerp kunnen uitmaken van beheersmaatregelen, waaronder de jacht, zodat deze soort tot wildsoort kan worden verklaard.

Korte motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 10 De verwijzende rechter verklaart dat hij wordt geconfronteerd met een geschil waarvan de oplossing afhangt van de beoordeling van het verschil tussen de regelgeving van de autonome regio Castilië en León en het Unierecht, en met name van de vraag of de habitatrichtlijn zich ertegen verzet dat de opeenvolgende jachtwetten van de autonome regio Castilië en León de wolf als een wildsoort

waarop mag worden gejaagd aanmerken en bijgevolg dat toestemming wordt gegeven voor de lokale exploitatie van de wolf in jachtgebieden gedurende de seizoenen 2019/2020, 2020/2021 en 2021/2022, terwijl zijn staat van instandhouding „ongunstig – ontoereikend” is volgens het verslag over de zesjarige periode 2013-2018 dat Spanje in 2019 bij de Europese Commissie heeft ingediend. Daarin wordt gewaarschuwd dat de wolf zich in een „ongunstige – ontoereikende” staat van instandhouding bevindt in de mediterrane regio, de Atlantische regio en de alpiene regio, waarvan de eerste twee het grondgebied van Castilië en León omvatten.

- 11 De verwijzende rechter herinnert eraan dat volgens artikel 2, lid 2, van de habitatrichtlijn elke maatregel die door een lidstaat krachtens deze richtlijn wordt genomen tot doel heeft diersoorten van communautair belang, zoals de wolf, in een gunstige staat van instandhouding te behouden of te herstellen.
- 12 De verwijzende rechter verwijst naar recente rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie over de wolf. In arrest C-674/17 stelt het Hof dat, om de gunstige staat van instandhouding van een soort te beoordelen, de maatregelen met betrekking tot een plaatselijke populatie „op grotere schaal” moeten worden beoordeeld, rekening houdend met de gevolgen die de genomen maatregelen niet alleen plaatselijk maar op het gehele grondgebied van de lidstaat kunnen hebben. De verwijzende rechter is van oordeel dat deze verklaring in casu relevant is, aangezien de wolvenpopulaties ten noorden van de Duero een biogeografische regio delen met Portugal, waar deze soort op het gehele nationale grondgebied is beschermd.
- 13 De verwijzende rechter haalt ook arrest C-88/19 aan, waarin wordt verwezen naar het begrip natuurlijk verspreidingsgebied als bedoeld in artikel 12 van de habitatrichtlijn, dat een van de criteria is waarmee rekening moet worden gehouden om te bepalen of de staat van instandhouding van een soort gunstig is, en dat breder is dan de geografische ruimte die de fysieke en biologische elementen vertoont die voor het leven en de voortplanting van die soort essentieel zijn, reden waarom de verplichting om beschermde diersoorten strikt te beschermen overeenkomstig de artikelen 12 en volgende van de habitatrichtlijn geldt voor het gehele „natuurlijke verspreidingsgebied” van deze soorten, ongeacht of deze zich in hun gebruikelijke habitat, in beschermde gebieden of juist in de nabijheid van menselijke nederzettingen bevinden.
- 14 In dit verband verwijst de verwijzende rechter ook naar het rapport van het wetenschappelijk comité dat advies CC-48/2020 heeft uitgebracht aan het Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente (ministerie van landbouw, voeding en milieu), waaruit blijkt dat het momenteel ongepast lijkt om de ten zuiden van de Duero gelegen wolvensoorten te beschouwen als een populatie die moet worden onderscheiden van die in het noorden. Een dergelijk onderscheid kan in het verleden zinvol zijn geweest, maar nu niet meer, omdat de populaties ten zuiden van de Duero het resultaat zijn van een zuidwaartse expansie

van de meer noordelijk gelegen populaties en het waarschijnlijk is dat er genenstroom is tussen individuen ten zuiden en ten noorden van de Duero.

- 15 Ten slotte wijst de verwijzende rechter erop dat hij de laatste jaren diverse beroepen heeft behandeld tegen verschillende bepalingen die wolf kwalificeren als wildsoort waarop mag worden gejaagd. Het ging om bepalingen van een lagere rangorde dan de wet. Hij voegt daaraan toe dat die bepalingen in de respectieve uitspraken nietig zijn verklaard op grond dat in het administratieve dossier geen wetenschappelijke studies waren opgenomen ter staving van het bestaan van de voorwaarden die rechtvaardigen dat de jacht op de betrokken soort wordt toegestaan zonder dat de staat van instandhouding van die soort in het verspreidingsgebied in gevaar wordt gebracht. Deze arresten zijn echter in cassatie aangevochten voor de Tribunal Supremo, die de beroepen gegrond heeft verklaard en heeft geoordeeld dat een voorafgaande en specifieke controle die dient te worden verricht – elk jaar of elk jachtseizoen, binnen elke bevoegdheidssfeer en op elk grondgebied voor elke wildsoort – teneinde vast te stellen of de betreffende soort voor de jacht vatbaar is, alsook een voorafgaande, specifieke, ad hoc, territoriale en materiële controle op de naleving van de vereisten betreffende de populatieniveaus, de geografische verspreiding en de voortplantingsindex van de soort, geen steun vinden in de regelgeving, met name in het Unierecht, of in de relevante rechtspraak.
- 16 De verwijzende rechter verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie om de versnelde procedure van artikel 105 van het Reglement voor de procesvoering op de zaak toe te passen, gelet op het feit dat de staat van instandhouding van de wolf in Spanje ongunstig is en dat op de vierde zondag van september 2022 voor deze soort het jachtseizoen zal aanvangen in de verschillende aangewezen jachtgebieden voor wolven ten noorden van de Duero.